

1. Osobní

Co ti brání, abys obstál a osvědčil svou víru? V čem by ti druzí, blízcí, církev mohli pomoci a podpořit tě? Zakoušíš důvěru? Řekl bys, že chodíš s Bohem? Umožňuje ti dar víry vnímat, co je pod povrchem, soustředit se na vnitřní a duchovní věci = vidět neviditelné? Mění víra tvůj život? - rosteš, obnovuješ se, posvěcuješ se, zdokonaluješ se, rozvíjíš se? Hněváš se? Co tě motivuje? Vzpomeneš si, jak to fungovalo, když se ti podařilo dosáhnout změny k dobrému u sebe?

2. Kolektiv

Je církev /náš sbor/ připravena pro záchranu lidí (kterých? hledajících, nuzných, hříšných, nedokonalých, slušných, vzdělaných, samolibých a samo-spravedlivých? V čem je archa inspirací pro církev?

[Ježíš při rybolovu plánuje naučit učedníky lovit lidi. Noe a potopa jsou několikrát připomínáni v NZ, zejména jako předobraz křtu. Archa však také souvisí se soužitím lidí na jednom místě. Riziko církve je v uzavřenosti do sebe i v přílišném zesvětštění. Církev může být úzký tým, uniformní skupina, nebo rozmanité společenství anebo sdílená komunita. Někdy člověk prožívá "tvůrčí krizi", někdy ho štvou lidi okolo, někdy je zklamán z církve a někdy by dokonce v hněvu zničil církev i celý svět].

[Spravedlivý roste jako strom. Potopa přinesla převratnou změnu světa a systému zničením. Jenže jsme v době po potopě, kdy Bůh řekl, že člověka už nevyhladí, ačkoliv ví, že člověk je zlý. Řešení problémů světa a člověka se zdá být nikoliv v destrukci či revoluci, ale v duchovní proměně a růstu k dokonalosti - v čase, který je nám dán].

[Za hrdinu bývá považován člověk, který něco dokázal. Za činem a hrdinským chováním bývá důvěra a víra, kterou Bůh oceňuje. Přesto, anebo právě proto v epištole jsme pobízeni milovat skutkem: Nemilujme pouhými slovy, drazí, ale opravdovými skutky/1J 3,18/. Dalším znakem hrdinství je odvaha. Písmo nás také ujišťuje o odvaze Božích dětí: Nepřijali jste přece ducha otroctví, abyste se znovu báli. Naopak, přijali jste Ducha synovství, v němž voláme Abba, Otče! /Ř 8, 15/].